

- For det andet begik Retten en fejl ved i strid med artikel 107, stk. 1, TEUF og artikel 108, stk. 2, TEUF at konkludere, at Kommissionen ikke begik en retlig fejl og ikke stod overfor alvorlige vanskeligheder, da den fastslog, at de statsgarantier og statslån, der blev ydet A/S Femern Landanlæg til finansieringen af de danske jernbanelandanlæg, ikke kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.
- For det tredje begik Retten en fejl ved i strid med artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF og artikel 108, stk. 2, TEUF at konkludere, at omkostningerne ved landanlæggene kan inkluderes i beregningen af den maksimalt tilladte støtteintensitet for den faste forbindelse (i forbindelse med forenelighedsanalysen), selv om de midler, der blev ydet til landanlæggene, ifølge Retten ikke udgør statsstøtte.
- For det fjerde begik Retten en fejl ved i strid med artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF og artikel 108, stk. 2, TEUF at konkludere, at Kommissionen ikke begik en retlig fejl og ikke stod overfor alvorlige vanskeligheder, da den fastslog, at støtten til Femern A/S havde en tilskyndende virkning.
- For det femte begik Retten en fejl ved i strid med artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF og artikel 108, stk. 2, TEUF at konkludere, at Kommissionen ikke begik en retlig fejl og ikke stod overfor alvorlige vanskeligheder, da den fastslog, at de danske myndigheder havde fremlagt et hensigtsmæssigt kontrafaktisk scenarium til brug for Kommissionens bedømmelse af støttens nødvendighed.
- For det sjette begik Retten en retlig fejl ved at fastslå, at den støtte, som Femern A/S blev tildelt, ikke forårsager urimelige konkurrencefordrejninger.

Appel iværksat den 22. februar 2019 af Fruits de Ponent, S.C.C.L. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 13. december 2018 i sag T-290/16, Fruits de Ponent mod Kommissionen

(Sag C-183/19 P)

(2019/C 148/35)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Fruits de Ponent, S.C.C.L. (ved abogados M. Roca Junyent, R. Vallina Hoset og A. Sellés Marco)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 13. december 2018 i sag T-290/16, Fruits de Ponent mod Kommissionen ⁽¹⁾, ophæves.
- Principalt i overensstemmelse med artikel 61, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, hvis den finder, at sagen er moden til påkendelse: (i) Domstolen træffer afgørelse i søgsmålet og tager den pågældende parts påstande til følge; (ii) Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i de to instanser.
- Subsidiært, hvis Domstolen finder, at sagen ikke kan afgøres af Domstolen: (i) sagen hjemvises til Retten med henblik på fornyet prøvelse; og (ii) afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. For det første har appellanten gjort gældende, at Retten i den appellerede dom tilsidesatte artikel 39 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) ⁽²⁾, for så vidt som den: (i) ved vurderingen af, om der foreligger en tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse, anvendte irrelevante kriterier; (ii) afviste, at når Kommissionen handler i tilfælde af alvorlige markedsforstyrrelser, skal et af dens mål være at opretholde landbrugsproducenternes levestandard [artikel 39, stk. 1, litra b), TEUF]; (iii) afviste, at Kommissionen skal indsamle andre oplysninger end dem, som er fastsat i forordningen; og (iv) fastslog, at Kommissionen ikke skal indsamle oplysninger om de priser, som opkræves af landsbrugsproducenter.
2. For det andet er appellanten af den opfattelse, at Retten i den appellerede dom: (i) foretog en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder ved at bedømme beviserne på en åbenbart urigtig måde; (ii) tilsidesatte bevisbyrdeprincipperne ved at anse visse faktiske omstændigheder for bevist på trods af, at de var i strid med de fremlagte beviser; (iii) tilsidesatte grundsætningen *venire contra factum proprium non valet* (forbuddet mod at handle i strid med sin egen tidligere adfærd) ved at betragte argumenter fra Kommissionen, der strider mod de svar, som denne institution har afgivet over for borgere i overensstemmelse med gennemsigtighedsprincippet, som gyldige.
3. For det tredje har appellanten anført, at Retten i den appellerede dom tilsidesatte 296 TEUF og chartrets artikel 47, for så vidt som: (i) den så bort fra appellantens argumenter om, at Kommissionen burde have indsamlet oplysninger med henblik på at opfylde målet om at opretholde landbrugsproducenternes levestandard; og (ii) den så bort fra og forvanskede appellantens anbringender om, at Kommissionens mål skal være at sikre landbrugsproducenternes levestandard, og dermed forhindrede appellanten i at opnå et passende svar på sine argumenter.
4. For det fjerde har appellanten anført, at artikel 39 TEUF og artikel 219 i forordning 1308/2013 ⁽³⁾ er blevet tilsidesat i det foreliggende tilfælde, for så vidt som ansvaret for at iværksætte den ekstraordinære krisemekanisme i tilfælde af en krise udelukkende tilkommer Kommissionen og ikke sagsøgere eller producentsammenslutninger.

⁽¹⁾ ECLI:EU:T:2018:934.

⁽²⁾ EUT 2012, C 326, s. 1.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17.12.2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT 2013, L 347, s. 671).